

Het leven neemt, de sport geeft

Ook deelnemers aan Para Youth Festival hebben dromen

UTRECHT • Het Para Youth Festival - bedoeld voor mindervalide, jeugdige sporters - doet deze dagen Utrecht aan, als aanloopje richting EYOF. We stuiten op een simpele waarheid: ook als rolstoelbasketballer of zitvolleyballer mag je dromen.

MARC HOEBEN

Net iets te opzichtig en net iets te hardhandig botst de rolstoel tegen de balk in het café van sportcentrum Galgenwaard in Utrecht. De bezitter van de kruk is het overduidelijk gewend en trekt een grijns. 'Doe 's effe normaal, ja.'

Luc Vergoossen ziet het met een glimlach aan. De bondscoach jeugd en manager breedtesport van de Nederlandse Basketball Bond kent zijn pappenheimers. Mensen met een beperking moeten in zijn ogen vooral niet gepamperd worden. Hij ziet ze het liefst in echte wedstrijd sport terug.

Bewust, heel bewust, zegt Vergoossen, hebben de rolstoelers van het basketbal gekozen voor een meer prestatieve insteek bij het Para Youth Festival in de Domstad, dat als een soort voorgerecht dient voor de 'jeugdolympiade' van de EYOF van binnenkort.

„Wij willen spelers hier hun eerste internationale ervaring laten opdoen” legt hij uit. „Wij hebben gekozen voor een opzet met de landenteams van Duitsland en Groot-Brittannië. Die landen zitten qua ideeën over opleiding heel dicht bij ons. We hebben het niet voor niets klein gehouden. We wilden hard kunnen trainen en veel wedstrijden spelen. We hebben ook expres wat onderdelen uit het programma geschrapt. Zo doen we niet mee

Josef Banfi

‘Ik heb nooit om medische redenen gesport. Het heeft mij alles gegeven’

aan het eten van pannenkoeken. We maken liever uren in de hal.”

De rolstoelers hebben dit weekeinde wel gemengde trainingen met de andere landen. Zo snuift de basketbaljeugd tot negentien jaar toch aan het internationale werk en de kruisbestuiving van een dergelijk evenement. Ze delen de hal en de lunch met de zitvolleyballers, maar daarmee houdt het gemeenschappelijke ook vrijwel meteen op.

Elke sporttak met mensen met een beperking heeft zo de eigen regeltjes en wetten, blijkt ook deze zondagochtend in Galgenwaard. „Een team mag qua beperkingen hooguit 14 punten hebben. Heb je alleen een slechte knie, dan ben je 4,5 punten. Iemand met een dwarslaesie is bijvoorbeeld 1,5.”

Zijn collega bij de zitvolleyballers, de Sloveense bondscoach Josef Banfi, heeft het over

De openingsceremonie in Leersum vrijdagavond. FOTO WILLIAM HOOGTEYLING

Zitvolleybal, basketbal, zwemmen en handbikie als onderdeel van de PYF.

FOTO'S MARNIX SCHMIDT

een 'open' sport. Valide en mindervalide volleyballers werken normaal hun wedstrijden met elkaar af. „Maar internationaal heeft zitvolleybal juist wel weer de regel dat alleen mindervaliden mogen meedoen.”

Banfi, inwoner van Nieuwegein, is zelf mindervalide. Hij verloor in zijn jeugd beide benen door een ongeluk met een landbouwmachine op de boerderij van zijn ouders. „Ik heb nooit om medische redenen gesport. Het heeft mij alles gegeven.”

Zes paralympische medailles hangen in de kast bij Banfi. Hij kwam als international liefst voor drie landen uit: voormalig Joegoslavië, Slovenië en Nederland. De liefde voor

de sport wil hij dolgraag op de jeugd overbrengen, om die reden geeft hij wekelijks trainingen zitvolleybal op de Mythilschool in Utrecht. „Drie leerlingen zijn hier nu, om van de sfeer te proeven. Prachtig.”

Zitvolleybal heeft voor een andere insteek dan basketbal gekozen bij het Para Youth Festival. „Het had niet zo veel zin om een landentoernooi te organiseren. Andere landen hebben niet zo veel jeugd, er zou te weinig animo zijn geweest. We hebben gekozen voor een open inschrijving, op individuele basis. We hebben 20 man uit verschillende landen hier. Het hadden er misschien wat meer kunnen zijn. Zo hebben we niemand uit de Scandinavische landen.”

De vijfdaagse in Utrecht, tot en met morgen, is voor Banfi een mooie gelegenheid om promotie voor de sport te maken. Paralympisch telt zitvolleybal zeker mee. „Het was in Londen één van de meest bekeken sporten.” Maar in Nederland stopt de teller bij circa 300 leden. „Wij maken de laatste jaren deel uit van de NeVoBo en worden door de bond goed ondersteund. Maar je kunt niet zomaar de cultuur veranderen. We hebben nu een plan om tot 2016 elk jaar met twee verenigingen, als onderdeel van valide clubs, te groeien. Dat zou heel mooi zijn.”

Banfi zegt het ook vanwege iets anders. De laatste keer ontbraken de Nederlandse mannen tot zijn leedwezen op de Paralympics. Het kwalificatietraject in Europa kende te veel valkuilen. „De concurrentie is heel sterk, daarvoor hoef je alleen maar naar de eerste vijf

Op voorspraak oud-wethouder

In de aanloop naar het European Youth Olympic Festival (14 tot en met 19 juli) is deze dagen het Para Youth Festival in Utrecht. Het is een sportevenement voor jongeren met een lichamelijke beperking uit Europa. Oud-wethouder sport Rinda den Besten maakte zich sterk voor het PYF, waarvoor de VSU (Vereniging Sport Utrecht) samenwerkt met Utrechtse organisaties als De Hoogstraat Sport, volleybalvereniging Volleer, wielervereniging Het Stadion en basketbal-, volleybal, zwembond en wielervedicatie.

landen in Londen te kijken. Kwamen allemaal uit Europa. Ons doel is nu deelname in Rio in 2016. We hebben het Nederlands team verjongd. Hopelijk gaat het lukken. Maar misschien komt Rio nog wel te vroeg.”

Zowel Vergoossen als Banfi kijkt met genoege om zich heen hoe de massa zich na de lunch weer in beweging zet. „Ik heb niets dan lof voor de gemeente Utrecht,” zegt Vergoossen serieus. „Dit is voor deze doelgroep echt heel interessant. We hadden gisteren een workshop over doelen en dromen. Het is mooi om te zien hoe ze daarover moesten nadenken.”

